

سرویس بهداشتی محل تجمع میکروپهاست، به همین دلیل رعایت بهداشت آن توسط مدارس و خود دانش آموز اهمیت زیادی دارد. در همه مدارس باید یک نفر مسئول رسیدگی به تمیز کردن سرویس‌های بهداشتی باشد و به‌طور مرتب شستن این فضاها، خالی کردن سطل‌های زباله و پر کردن مایع دستشویی را انجام دهد.

بسیاری از تقلبات مضر مانند فسک و چیپس برای دانش آموز به‌ویژه در سن رشد، مضر است، به همین دلیل بهتر است یکی از مسئولان یا دانش آموزان به‌عنوان مأمور بر خوراکی‌های بوفه و دانش آموزان نظارت کند. این مسئول می‌تواند در صورت مشاهده هر گونه ماده غذایی ناسالم بعد از تذکر دادن به خود فرد، گزارش‌های لازم را به مدرسه ارائه کند.

قارچ، خشکی و ضایعات پوستی را جدی بگیرید

شپش، تنها بیماری پوستی شایع در مدارس نیست و بیماری‌های دیگری هم وجود دارند که می‌توانند سلامت دانش آموزان را تهدید کنند. دکتر محمد رضوانی، متخصص پوست و مو درباره این بیماری‌ها هم می‌گوید: «بیماری قارچ پوست سر، زیر سن بلوغ و در دوره مدرسه شایع است.» به گفته این متخصص، قارچ سر یا کرم حلقوی پوست سر در حقیقت کرم نیست، بلکه یک نوع قارچ است. این قارچ به این دلیل نام کرم حلقوی به خود گرفته که علائم دایره‌ای شکل روی پوست ایجاد می‌کند که اغلب در مرکز هموار و در لبه‌ها برجسته هستند. او توضیح می‌دهد: «این قارچ، پوست سر و ساقه‌های مو را تحت تأثیر قرار می‌دهد و باعث پوسته پوسته شدن پوست و خارش آن می‌شود. مکان مناسب برای ایجاد و انتقال این قارچ، باشگاه ورزشی و استخر است، اما در مدارس هم به دلیل تماس دانش آموزان با یکدیگر قارچ سر می‌تواند از فردی به فرد دیگر منتقل شود؛ حتی در یک شوخی و گلاویز شدن بچه‌ها هم این انتقال می‌تواند صورت بگیرد.» او درباره درمان قارچ سر عنوان می‌کند: «در باره این بیماری پوستی هم باید به پزشک مراجعه شود که معمولاً تجویزی شامل دارو و شامپو دارد.»

پوست بچه‌ها را بررسی کنید

بیماری فصل خشک شامل اگزماها پوستی ناشی از این فصل هم عمدتاً در دانش آموزان رخ می‌دهد. رضوانی در این باره بیان می‌کند: «ضرورت دارد که والدین نسبت به این آسیب پوستی آگاهی داشته باشند و اقدامات پیشگیرانه درباره آن انجام دهند. استفاده از مرطوب کننده می‌تواند تا حدودی جلوی اگزمای پوستی را بگیرد.» او به بیماری‌های ویروسی پوست هم اشاره می‌کند و می‌گوید: «امکان دارد بیماری‌های ویروسی، نظیر آبله‌مرغان و سرخک نیز پوست دانش آموزان را تحت تأثیر قرار دهند که حتماً متخصصان اطفال، توصیه‌های لازم برای پیشگیری و درمان این بیماری‌ها دارند. بیماری‌های ویروسی نظیر آبله‌مرغان در صورت بروز بثورات پوستی و التهاب، مسری هستند؛ حتی پیش از ایجاد بثورات نیز آبله‌مرغان قابل انتقال است. در صورت تب کردن کودک، باید احتیاط و رفتن او به مدرسه جلوگیری کرد. والدین باید یکی، دو روز، بدن کودکان را پیش‌کنند و در صورت بروز بثورات، تا پایان از بین رفتن نشانه‌های آن روی پوست، مانع مدرسه رفتن‌شان شوند تا آبله‌مرغان و سایر ویروس‌های ناشی از بیماری‌های پوستی انتقال پیدا نکنند.»

راهکارهایی برای
مراقبت از دانش آموزان
در برابر شپش به‌عنوان
مهم‌ترین و شایع‌ترین
بیماری پوستی

انگلی‌ترین بیماری در مدارس

بیماری‌های پوستی که از جمله بیماری‌های فصل مدارس به‌شمار می‌روند، انواع مختلفی دارند و به دلایلی متفاوت هم بروز می‌کنند؛ به همین دلیل آگاهی

آرش نهاوندی
روزنامه‌نگار

از این بیماری‌ها با توجه به شیوع زیادشان در میان کودکان اهمیت زیادی دارد و شیوه‌های پیشگیری و درمان آنها بیش از گذشته ضرورت پیدا کرده است. دکتر محمد رضوانی، متخصص پوست و مو درباره شایع‌ترین بیماری‌های پوستی میان دانش آموزان، شیوه پیشگیری از این بیماری‌ها و نحوه درمان آنها نکاتی آموزشی را مطرح کرده که در ادامه می‌خوانید.

مشخصات انگل

شپش، جانور بسیار ریزی است و ۳ نوع دارد: شپش سر، شپش بدن، شپش ناحیه شرمگاهی

نکته: از میان این ۳ نوع، شپش سر در مدارس شیوع بیشتری دارد. شپش بدن هم در اماکنی مانند زندان‌ها دیده می‌شود. این جانور می‌تواند در نتیجه تماس مستقیم یا استفاده از وسیله مشترک از فردی به فرد دیگر منتقل شود. حتی چسباندن دوسر در جریان یک عکس سلفی هم می‌تواند باعث انتقال شپش به موی سر فرد دیگری شود.

شرایط انتقال شپش

رضوانی درباره شایع‌ترین بیماری پوستی که دانش آموزان در مدارس به آن مبتلا می‌شوند، می‌گوید: «مهم‌ترین و شایع‌ترین بیماری در این گروه، شپش سر است و مدارس یکی از شایع‌ترین مراکز انتقال آن به‌شمار می‌روند. این مسئله به‌ویژه در مدارس دخترانه، به‌عنوان یک بیماری انگلی قابل سرایت وجود دارد.» این متخصص پوست درباره شکل انتقال شپش در مدارس بیان می‌کند: «زمانی که کاپشن دانش آموزان یا مقنعه آنها در یک جالباسی مشترک آویزان می‌شود، امکان انتقال شپش از لباس فردی به لباس فرد دیگر وجود دارد. زمانی که بچه‌ها وسایل مشترک استفاده می‌کنند هم این انتقال رخ می‌دهد؛ به‌عنوان مثال در مدارس دخترانه استفاده مشترک از گل سر، برس یا تل، این جانور را به افراد انتقال می‌دهد.»

علائم بیماری

رضوانی درباره علائم شپش می‌گوید: «پس از انتقال شپش، فرد گیرنده دچار خارش سر و نقاطی از گردن و شانه می‌شود. این خارش‌ها در نتیجه نیش، مکیدن و تغذیه شپش ایجاد می‌شود. دانه‌های سفیدی مانند شوره سر در نزدیکی موهای فردی که سرش شپش گرفته دیده می‌شود. البته فرق شوره با شپش در این است که شوره را می‌توان به راحتی از مو جدا کرد، اما شپش به راحتی از مو کنده نمی‌شود.»

وظیفه اولیای مدرسه

این متخصص به وظیفه مدیران مدارس هم اشاره می‌کند و می‌گوید: در صورت ابتلای یکی از دانش آموزان به شپش سر، متولیان بهداشت مدرسه باید سایر دانش آموزان را هم معاینه کنند. الزام خانواده‌ها به بردن فرزندانشان نزد پزشک برای معاینه هم ضرورت دارد. این نکته مهمی است که دانش آموزان مبتلا به شپش تنها در صورت اجازه و تأیید پزشک مجوز بازگشت به مدرسه را داشته باشند و اگر این اتفاق رخ ندهد روند انتقال شپش در یک محیط آموزشی متوقف نخواهد شد و همچنان ادامه خواهد داشت.»

مراحل درمان

رضوانی با تأکید بر اینکه برای شپش‌زدایی باید درمان عمومی انجام شود، بیان می‌کند: «در باره فردی که دچار شپش شده، باید کلیه اعضای خانواده چه با علامت و چه بی‌علامت درمان شوند. درمان هم به این صورت است که باید با مراجعه به پزشک برای اعضای خانواده شامپوهای ضد شپش گرفته شود. وسایل مصرفی از جمله روسری، روبالشی و برس هم باید تمیز شوند. به این صورت که البسه و ملحفه‌ها باید شسته و روی بند و زیر نور آفتاب خشک شوند. سپس پشت و روی آنها اتو کشیده شود. لازم نیست وسایلی نظیر برس و تل دور ریخته شوند؛ آنها را می‌توان در کیسه زباله‌ای قرار داد، در آن را با چسب بست و ۲ هفته باز نکرد، پس از ۲ هفته شپش به همراه تخم آن می‌میرد.»